

СУЧАСНИЙ АНГЛОМОВНИЙ КОМП'ЮТЕРНИЙ ДИСКУРС І ЙОГО МІСЦЕ СЕРЕД СУМІЖНИХ ПОНЯТЬ

Із французької мови слово *discours* означає «промова, вступ, розмова на якусь тему», а з латинської *diskursus* – «міркувати». У широкому сенсі, дискурс – це писемний чи усний мовленнєвий потік, складна єдність мовної практики та надмовних факторів, необхідних для розуміння тексту [1]. Будь-який дискурс розвивається в контексті конкретної ситуації, і аналіз дискурсу дає розуміння взаємодії людей, спрямованої на досягнення певних цілей, а співрозмовники інтерпретують мову та дії один одного. Аналіз дискурсу враховує екстралінгвістичні фактори, що розширює межі інтерпретації. У процесі розвитку нових технологій з'явилося нове міжособистісне комунікативне середовище. Воно визначило новий сучасний тип дискурсу – комп'ютерний дискурс [2].

Надзвичайно важливо розуміти зміст та розмежовувати такі поняття, як «комп'ютерний дискурс», «віртуальний дискурс», «електронний дискурс», «мережевий дискурс» та «інтернет-дискурс». Поняття «Інтернет-дискурс» розуміється як спілкування через глобальну мережу і є різновидом мережевого дискурсу. Таким чином, ці типи дискурсу пов'язані гіпер-гіпонімічними відношеннями, де комп'ютерний (електронний) дискурс виступає як гіперонім, а комунікаційне середовище визначається каналом комунікації. Між комп'ютерним і віртуальним дискурсом такого типу зв'язку немає. Віртуальний дискурс характеризується більш вузьким значенням, ніж комп'ютерний дискурс, оскільки останній являє собою не лише не лише комунікацію з комп'ютером, але й прямий контакт між комунікантами, а також передання інформації читачу через статті на тематичних сайтах, чого не можна сказати про віртуальну комунікацію, де партнер по спілкуванню значною мірою вводить нашу свідомість в оману, оскільки може бути не реальним комунікантом. З іншого боку, віртуальний дискурс трактується ширше, ніж комп'ютерний, оскільки комунікація віртуальної реальності створюється не лише комп'ютером, а й іншими засобами комунікації.

Основними жанрами комп'ютерного дискурсу є сайти, електронна пошта (E-mail); електронні розмови, а саме чати, форуми, месенджери; електронні дошки оголошень – BBS (Bulletin Board System), комп'ютерні конференції (телеконференції Usenet News і ехо-конференції).

Комп'ютерний дискурс має ряд характерних рис, які вирізняють його серед споріднених суміжних понять, зокрема віртуального та дигітального дискурсу, кожен з яких містити або не містити певні риси. Це електронний сигнал, віртуальність, дистанційність, опосередкованість, гіпертекстуальність, переважно статусна рівноправність учасників, специфічна комп'ютерна етика, анонімність учасників, креолізованість, графічна емотивність, типова та жанрова неоднорідність тощо. Отже, комп'ютерний дискурс є складною єдністю мовної практики та надмовних факторів, необхідних для розуміння тексту; він сформувався в результаті поєднання різних форм вияву мовленнєвої діяльності представників певної професійної групи.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Карпа І. Б. Мова та Інтернет: функціональні характеристики та ефективність інтерактивної комунікації [Текст] / І. Б. Карпа // Мова і культура. – 2009. – С. 192-200.
2. Kress G. Multimodal discourse analysis form [Text] [Електронний ресурс] / G. Kress // The Routledge Handbook of Discourse Analysis Routledge. – 2011 [Electronic resource]. – Access mode : URL: <https://www.routledgehandbooks.com/pdf/doi/10.4324/9780203809068.ch3from/2303/23>